

گشتی کی ناوځ بهر و خود ل شيعري: (خړ ئاسی ئاوا بوونی خی ماچ د کا) ی سږدار رځا.. د. نازاد نهمین باخهوان

خړ ئاسی ئاوا بوونی خی ماچ د کا
من ژان و نیگای دووری ت
گوخی سووری دم ئوار
بسږ پښی سپی د کش
من ئاسمان و باران و بای
سنووری ت

شاعیری هست ناسک و به سلیقه (سږدار رځا) ی کک ل و شاعیر
دیاران ی کړکوک ، ک هستی کی ناسک و بیرکړدن و ی کی قوخی ه ی
به نځشان دن و به رجست کړدن ی بیر کک کانی ل چوارچوخی و نځی
هونځری نایاب و پشک شکر دنی به خو نځر ...

شاعیر ل دم د ق شیعری دا به شو ی کی کاریگر ځ ننگدان و و
ت امان کی قو و ل ځ ح و سروشتی مرق به رجست د کات ،
ه و د دات ل و پ یو ندیی نوان جیهانی ناو و ی تاک و دیارد
گر دوونی کانی د ورو بهری بک ت و . ه نراو ک به دیم ن کی ز
ه ستیار و کاریگر د ستپ د کات (خړ ئاسی ئاوا بوونی خی ماچ
د کا)

ه موو وش ی کی ن و ئ دم د ق د ب ت به شک ل و گشت قو و ی ک
شاعیر به ناخی خ یدا ش د ب ت و و دوا جاریش د ب ت ه ی
ناشت بوون و ل گ ځ جیهانی د ر و ی خ یدا ...

سږ تا شاعیر بیر کک کانی به چ ند و ن ی کی بینراوی به ه
چ و ب ند د کات ... ل دم و ن هونځری دا خړ ه مای ژیان و وز و
چالاکی ، ل ه مان کات دا خړ ئاوا بوون ئا ماژ ی به ک تایی و
ن مان و کپوون ... ! ئ دم به ری کک و تن و ماچ کړدن ی نوان خړ و
خړ ئاوا بوون ، سات کی پ ل ب د نگی و ناشت وایی ل گ ځ ف نا بوون
به رجست د کات ... ! وک ئ و ی سروشت به چار نووسی خی ازی ب ت ...
!

خړ و ماچ کړدن ئاس دیم ن کی شیعری س رنج اک ش ک به وونی
سږ تا و ک تایی یان (ژیان و مردن) پ ک و گړ د دات ... ! ل ر دا

خوښه ر به همنی دکه وټه حاکم تی تهمان و بیرکردنه و سبارت
به سوو حتمی که ی زیان ...!!!

- من ژان و نیگای دووری ته
لهم دده دا شاعیر له وناکردنی سروشته و وښه که دگه ت به گه ان
به دوی بازار و ژانی خیدا .
(من ژان و نیگای دووری ته) د ربه ینه کی سوسو هښه ر ، چونکه
له دا شاعیر (ژان) به شووی بوون و کیانه کی سربه خ به رجه سته
دکات، وک نه وی له گه نه ش و بازار کهانی که سانی تردا
به کبرته و ...!

به تهمانینه کی ورد و قوت تر دمانباته ناو ه سته کی نه ستا نه ژیاو
، نه ویش تام زره و نارزووی شته کی دوور و ناب رجه سته ی ... !
خواست که به هه هاتن له نه ستا ، یان نه گه گه ان به دوی (
مانا) له د روهی ساته وختی نه ستادا ... له دا بازار د به ته
به شک له شوناس، وک نه و وایه شاعیر دان به و دا بنه که ژان و
نه ش و بازار به شک له گه شته کهانی زیانی مره ف و مره فایه تی ...!
گویه سووری دهم نه وار
به سر په ی سپی د کهش

نه م وښه شیعریه ش وک درنه په د ری وښه کهانی په شتر د رده که وټه ،
که له نه وان زیان و مردندایه . ده ش گویه سوور هه مای زیان و
جوانی به ، به مام له هه مان کاتدا په یو سته به (خونه و سزه و
خه ویستی و) . ! (نه وار) ش که به زری هه مای که تاییه یان
تاریکیه ، هه ند که دیکه به وښه که زیاد دکات، به و په یی گوه
تاز په گه یشتو کهان جیاوازن له گه ساته وختی له ناوچوون ... ! که (
به سر په ی سپی د کهش) وک نامه یکه به کفنی سپی و ف نه بوون و
له ناوچوون ...!!!

من ناسمان و باران و بای

سنووری ته

لهم دده که تاییه دا مودای شیعریه که فراوانتر د به ته به نه وی
توخم کهانی سروشت به ته وای له خه بگرته . شاعیر له دا له گه سروشت
به کده گرت؛ د به ته ناسمان و باران و با ، وات له گه ردووندا
جه گه یکه سنووردار که سنووری (یار) داگیر دکات . ناسمان و
باران و با نه و هه زانه ی سروشتن که سنووری مره ف په کده هه نن و وای
له د کهان له به رده م هه نه گه ردوونیه کهاندا درک به سنوور کهانی خه
بکات . نه م وښه یه نه نگدانه وی دیکه کی فله سی فی قوه : مره ف
هه رجه ند به شک که له سروشت ، به مام به هه ند که (سنوور) سنووردار
دکرت ، جا نه و سنوور چه فیزیکی به ت یان نه حه ... !

د. ئازاد ئەمىن باخەوان/ نووسار و مامۇستاي زانكە/ كركووك